

Arie af Kong Waldemar.

Weigl.

6

Andante.

Eu u--lyk-sa--lig Mand for-

fulgt af sva--re Pla--ger, Tilflugt til E--der ta--ger, om Medynk be--der han.

Han Skiæbnens Gru--som--hed paadrog sig ei ved Brö--de; man lod hans Hjer-te blü--de, dog

ei af Had han veed. Hav der-for Med-ynk med hans Nöd, og und ham Huus-ly; und ham Bröd, hav

der-for Med-ynk med hans Nöd, og und ham Huus-ly und ham Bröd.

Den mun-tre Stræn-ge-leeg paa-Vandring ham led-sa-ger, og længe bitire

Kla-ger kun fra dens Stren-ge-steeg. Han för var Lyk-kens Sön: da trö-sted han den

Ar-me. Til Lön J da for-bar-me Jer ö-ver ham i Nöd! Ja haver Med-ynk med hans Nöd og

und ham Huus-ly und ham Bröd! ja ha-ver Med-ynk med hans Nöd og und ham Huus-ly

und ham Bröd!